

eller 100 Kr. om Aaret i Skat deraf. Jeg nærer derfor ingen Betænkelighed ved at fastholde denne Skat ogsaa med den foreliggende Skala. Derimod tror jeg, det ikke er ønskeligt at udvide Skatten til at omfatte Last- og Vareautomobiler. Der siges ganske vist, at de slide paa Landevejene. Men naar Mølleren kommer kørende med en stor, tung Vogn, belæsset med mange svære Sække og med to mægtige Heste for, slider et saadant Køretøj ogsaa meget paa Vejen, og man beskatter dog ikke et saadant Køretøj. Og naar man her i Byen ikke beskatter en Hestroske, hvad Grund er der saa til at beskatte en Automobildroske? Selv om det ærede Medlem fra Bælum (J. H. Jensen) med Energi fralægger sig nogen Sinde at have gjort sig skyldig i noget saa forfødeligt som at køre i Automobildroske, kan jeg ikke se, der er noget slemt deri. Har man Hastværk, og man kan naa sit Maal ved at køre med Automobil, synes jeg, det er meget uforstandigt at sige: Nej, det vil jeg paa ingen Maade, saa hellere opgive mit maaske ret vigtige Forehavende end gøre Brud paa Princippet! Jeg antager ogsaa, at naar det ærede Medlem havde rigtig travlt og blev opholdt her i Rigsdagen, men kunde naa Jernbanen paa 5—6 Minutter, sprang han gerne op i et Automobil. (J. H. Jensen: Det var jo ulovlig Kørsel!). Maaske, men det vil dog ikke være ret meget for hurtigt med de 6 Minutters Kørsel, naar man kører den nærmeste Vej herfra til Jernbanen.

Jeg har endnu kun en enkelt Bemærkning at gøre. Det er overfor det ærede Medlem fra Fredensborg (Johan Knudsen), som talte om, at man skulde sløje Landevejsgrøfterne. Det var meget forstandigt at gøre det, men det vil sikkert tage sin Tid, inden man naar dertil. Om en saadan Bestemmelse kan føres ind paa det foreliggende Lovforslag, nærer jeg dog nogen Tvivl om, men det er maaske den Vej, der skal gaa.

Jeg har nu omtalt, tror jeg, de Indvendinger, som ere blevne gjorte overfor Lovforslaget, og mener at kunne fastholde Forventningen om, at det vil blive vedtaget omtrent i den foreliggende Skikkelse.

J. H. Jensen: Da det ser ud til, at der fra alle Sider er Stemning for, at Lovforslaget skal i Udvalg, er der ikke Grund til nu at gaa nærmere ind paa, hvad de enkelte Talere have sagt; de Meningsforskelligheder, som ere til Stede,

kanne saa drøftes i Udvalget. Jeg har derfor kun et Par Bemærkninger at gøre til den højtærede Minister og et Par Bemærkninger til det ærede Medlem for Københavns 13. Valgkreds (Meyer).

Den højtærede Minister anholdt en Udtalelse, jeg var kommen med angaaende de skiftende Ministre, og mente, der var en Justitsminister, som havde siddet for længe. Jeg ved nok, hvem den højtærede Minister sigtede til, men om han sad for længe som Justitsminister, ved jeg ikke. Jeg tror ikke, han foretog sig noget særlig uheldigt som Minister. At han var ganske uværdig til at sidde som Minister, er noget helt andet, men det var der ingen af os, der vidste. Det var kun den højtærede Justitsministers Kollega, Landbrugsministeren, der havde vidst det i 2 Aar, men han havde ikke sagt det til sine Kolleger. Vi andre vidste det ikke. (Justitsministeren [Zahle]: Siger De Landbrugsministeren for at have vidst det i 2 Aar?) Ja, det menes der jo, men jeg skal ikke komme ind paa den Sag mere, den hører ikke hjemme her.

Formanden: Man kan ikke drage denne Sag ind under Debatten her.

J. H. Jensen: Jeg skal kun sige, at jeg har ikke det fjerneste imod, at den nuværende Justitsminister faar Æren af at føre denne Lov igennem, og skulde han komme til at sidde og administrere den, har jeg for denne Lovs Vedkommende ikke noget imod det, selv om jeg ikke kan sige, jeg ønsker det. Jeg tror, den vilde blive administreret godt.

Naar den højtærede Minister mente, at der ingen Fare var ved, at man kom til at køre paa Bivejene med disse mindre hurtigt kørende Automobiler, som kun kunne sættes op til en Fart paa 15 km, kan det ogsaa ved første Øjekast se ud, som om der heller ikke er det. Jeg indrømmer, at der er Automobiler, der ikke køre med større Fart, og jeg giver den højtærede Minister Ret i, at som Regel komme de ikke op paa den fulde Fart paa disse mindre gode Veje, og saa er der ingen Fare ved det. Men jeg ved ikke, hvorledes man kan kontrollere dette. Har en saadan Automobilkører Pligt til at lade sit Køretøj standse, for at det kan undersøges, hvorvidt det kan køre stærkere? Jeg forudsætter — og saa vidt jeg husker, staar det i Loven —, at der skal være en Plade, hvorpaa det kan ses, med hvilken Hurtighed ethvert Automobil kan køre